

Dues veïnes de Figueres reben la medalla pels seus 90 anys

L'alcaldesa Agnès Lladó les va visitar a casa per fer entrega del reconeixement que ja han rebut 60 persones de les 123 previstes

Àngela Sayó i Lorenza Márquez tenen en comú el fet de ser figuerenques i d'haver complert, aquest passat 2020, noranta anys. Nou dècades que han donat per molt si tenim en compte que van néixer, les dues, l'any 1930. Això, doncs, les va portar a viure la guerra civil, la postguerra amb dictadura inclosa, l'arribada de la democràcia i, per descomptat, aquesta pandèmia mundial. Tant Àngela Sayó com Lorenza Márquez formen part de la llista decent vint-i-tres veïns i veïnes de Figueres que han acabat de fer noranta anys i que, a causa de la Covid-19, no van poder rebre la medalla amb la qual la ciutat els honora. La setmana passada l'alcaldesa Agnès Lladó, per desig exprés de les dues figuerenques, va visitar-les a casa seva per fer-los entrega, en persona, del reconeixement.

La impossibilitat de celebrar l'entrega pública de les medalles com es feia cada any durant les Fires i Festes de la Santa Creu, va obligar als organitzadors a buscar alternatives sanitàriament responsables. Així, doncs, es va enviar una carta a totes les persones que eren objecte de l'homenatge i se'ls va oferir tres alternatives per rebre la medalla: venir a buscar la insígnia personalment o bé un familiar a la casa consistorial, fer-la enviar a través d'un missatger al domicili o bé l'opció triada per Sayó i Márquez, que la mateixa alcaldessa de Figueres els les portés en mà al seu domicili. Fins al moment, ja s'ha fet entrega de seixanta medalles de les cent vint-i-tres que hi ha previstes. Cal destacar com a fet curiós que d'aquestes cent vint-i-tres persones homenatjades només trenta-set són homes. La resta, vuitanta-sis, són dones.

Els promotors d'aquesta iniciativa destaquen que tots els homenatjats i homenatjades reben el guardó amb molta il·lusió. Així ho corrobora també la filla d'Àngela Sayó, Roser Sementé. «Està molt bé aquest reconeixement a la gent gran», valora. Sementé explica que la seva mare va estar molt contenta en rebre la medalla i que ella va optar per fer-ho a casa perquè «viu en un tercer pis sense ascensor i no surt massa». Tot i això, és una persona molt activa que als seus 90 anys «es mou bé amb el bastó, segueix fent mitja i xerra molt, molt més que jo», reconeix amb un somriure la seva filla Roser. Abans solia anar al centre cívic amb les amigues, cosa que també la pandèmia va frenar.

Àngela Sayó va néixer a Figueres, al carrer Col·legi. Com tots els infants de la seva generació va viure la guerra ben menuda. Tenia només sis anys quan va esclatar. Ella, però, a diferència de molta gent sí que solia compartir records d'aquells temps amb la família. Així la seva filla sap que, quan hi havia els bombardejos, anaven a protegir-se al refugi de la plaça Triangular. La guerra els va trancar la infantesa. Sayó, que va tenir dos fills, va treballar al servei de la neteja del col·legi Sant Pau fins a la seva jubilació. Va quedar vídua molt jove, als 52 anys. Actualment viu amb la seva filla.

Font del document:

https://www.emporda.info/fets-gent/2021/01/26/dues-veines-figueres-reben-medalla/485950.html?utm_source=rss